

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121205263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121205263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovvej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: G.. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, U., zastúpený: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, proti žalovanému: Generali Česká pojišťovňa a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, Praha, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573, zastúpený: SHM PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 235 616, o zaplatenie 1.757,69 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18Csp/81/2021-172 zo dňa 26. mája 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdzuje.

V ostatnej vyhovujúcej časti a v časti o nároku na náhradu trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zaplatiť sumu 490,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.02.2021 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 44,14 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej ako „Zákon o povinnom zmluvnom poistení“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej ako „Nariadenie“), ako aj zisteným skutkovým stavom.

2. Súd prvej inštancie poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy vo výške 1.757,69 eura. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca bol účastníkom dopravnej nehody dňa 12.12.2020 o 9:40 hod., pričom vinníkom tejto nehody bol pán H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I.. Q. ako poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vinníka dopravnej nehody, likvidoval predmetnú poistnú udalosť pod č. XXXXXXXXXXXX, pričom táto škoda bola likvidovaná ako totálna škoda. Pri likvidovaní poistenej udalosti č. XXXXXXXXXXXX nebolo žalobcovi poskytnuté poistné plnenie: 1. Poplatky spojené s predčasným ukončením lízingovej zmluvy č. LZC/20/20038 so spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o., ktoré pozostávali z poplatku za predčasné ukončenie

lízingovej zmluvy vo výške 60,- eur, odúročený ušlý zisk vo výške 214,67 eura, 2. Služba Repair inclusive 5 rokov/200.000 km v cene 992,04 eura, ktorá nebola krytá v cene GAP, išlo o službu poskytovanú po ukončení štandardnej záruky, 3. Nespotrebované havarijné poistenie AUTOMAX (uzavreté v Generali poisťovňa, a.s.) č. 2407394954, zrušené k 13.12.2020 vo výške 490,98 eura, vypočítané z celkovej ceny poistenia vo výške 1.629,16 eura ako alikvotná čiastka za 110 dní nespotrebovaného poistenia. Súd prvej inštancie posudzoval otázku pasívnej legitímácie poistiteľa. V tejto súvislosti sa zaoberal pojmom škoda uvedeným v Zákone o povinnom zmluvnom poistení, pričom konštatoval, že žalobca sa domáhal náhrady za nespotrebované havarijné poistenie AUTOMAX, ktoré zaniklo v dôsledku poškodenia motorového vozidla a ustálil, že žaloba bola v tejto časti dôvodná. Tvrdil, že k predčasnému ukončeniu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX prišlo k 13.12.2020 v dôsledku poškodenia motorového vozidla žalobcu, žalovaný je teda pasívne vecne legitimovaný v danom nároku uplatnenom žalobcom titulom náhrady škody, ktorá vznikla žalobcovi. Dôvodil, že v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo škodcu poistené u žalovaného a preto konštatoval, že uhradením nespotrebovaného havarijného poistenia žalobcom v dôsledku predčasného skončenia poistnej zmluvy a dopravnou nehodou existuje príčinná súvislosť, na základe čoho žalobe v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal titulom náhrady škody na zaplatenie sumy vo výške 490,98 eura (vypočítaná z celkovej ceny poistenia 1.629,16 eura ako alikvotná časť za 110 dní nespotrebovaného poistenia), pričom výšku žalovaný nerozporoval. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu poplatkov spojených s predčasným skončením lízingovej zmluvy konštatoval, že uvedené nespadá pod rozsah povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s EČV: U a to s poukazom na § 4 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a preto nie je daná pasívna legitímácia žalovaného. Uvedol, že neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom predmetnej dopravnej nehody a uhradením nákladov spojených s predčasným ukončením lízingovej zmluvy, pretože žalobca uhradil tieto náklady pred vznikom dopravnej nehody. Zároveň ani nárok uplatnený žalobcom na náhradu nákladov na službu Repair Inclusive nespadá pod rozsah povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV: U žalobca uhradil náklady na službu Repair Inclusive na základe zmluvného dojednania medzi ním a tretím subjektom pred vznikom dopravnej nehody a nie v dôsledku vzniku poškodení vozidla po dopravnej nehode a preto nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom dopravnej nehody a uhradením predmetných nákladov. Úrok z omeškania priznal žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia a to od 09.02.2021, teda odo dňa kedy sa žalovaný dostal do omeškania (deň nasledujúci po dni ukončenia likvidácie poistnej udalosti). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) tak, že náhradu trov rozdelil. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.757,69 eura a úspešný bol v časti zaplatenia sumy 490,98 eura (27,93 %), úspech žalovaného bol 72,07 % a čistý úspech žalovaného je teda v rozsahu 44,14 % a preto mu v tomto rozsahu aj priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Uvedené rozhodnutie napadli odvolaním žalobca a taktiež aj žalovaný. Žalovaný odvolaním napadol výrok, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 490,98 eura, ako aj vo výroku o trovách konania z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Dôvodil, že súd prvej inštancie posúdil žalobcov nárok na náhradu škody spočívajúcej v uhradenej sume nespotrebovaného poistného na havarijné poistenie žalobcu ako nárok na náhradu nemajetkovej škody vzniknutej žalobcovi v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, čo považoval žalobca za nesprávne. Uvedol, že predmetný nárok nespadá pod rozsah povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV: U a preto aj vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. Poukázal na to, že nejde o náhradu škody na zdraví ani náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ani náhradu nákladov právneho zastúpenia a ani ušlého zisku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/216/2019-124, podľa ktorého akékoľvek náklady poškodeného vynaložené v súvislosti s predčasným ukončením lízingovej zmluvy v dôsledku poškodenia vozidla pri dopravnej nehode nie sú škodou, za vznik ktorej zodpovedá vinník dopravnej nehody, pretože samotný lízingový nájomca akceptoval podmienky lízingovej zmluvy vrátane prípadných nákladov spojených s predčasným skončením lízingovej zmluvy. Uvedený záver je podľa názoru žalovaného aplikovať aj na uplatnený nárok na náhradu za nespotrebované havarijné poistné a preto konštatoval, že súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na náhradu nákladov súvisiacich s predčasným skončením lízingovej zmluvy ako nedôvodný v súlade so súdnou praxou, ale v rozpore so súdnou praxou posúdil nárok žalobcu na náhradu nespotrebovaného poistenia ako dôvodný. Dôvodil, že v prípade oboch nárokov uplatnených žalobcom ide o nároky na náhradu za nevyužitú časť služby poskytovanej treťou osobou žalobcovi a to z dôvodu zničeného vozidla. Mal za to, že ide o dva nároky rovnakého druhu a povahy vzniknuté

v dôsledku rovnakej právnej skutočnosti a neexistuje žiadny zákonný dôvod posudzovať predmetné nároky odlišne. Ďalej konštatoval, že žalobca neuhradil náklady na havarijné poistenie v dôsledku vzniku predmetnej dopravnej nehody, ale z iného dôvodu v čase pred vznikom dopravnej nehody, teda medzi vznikom predmetnej dopravnej nehody a uhradením nákladov na havarijné poistenie neexistuje príčinná súvislosť. V závere žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 490,98 eura spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 490,98 eura od 09.02.2021 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zamietol. Zároveň žiadal priznať žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a takisto aj právo na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol žalobca, že sa pridrižiava v celom rozsahu svojich argumentov uvedených v odvolaní. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.757,69 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.757,69 eura od 09.02.2021 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Následne sa vyjadril žalovaný, že zotrúva na podanom odvolaní.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania odvolaním žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Dôvodil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za nedostatočné, nezrozumiteľné, zmätočné a arbitrárne. Konštatoval, že každý uplatnený nárok poškodeného treba posúdiť z toho hľadiska, či napĺňa atribúty pojmu škoda, pričom za škodu treba považovať stratu práva alebo nemožnosť vykonávať určité majetkové práva poškodeného. Za nepravdivé označil konštatovanie súdu prvej inštancie, že nárok, ktorý si žalobca uplatnil, mal byť uhradený pred vznikom dopravnej nehody. Označil za nepochybné, že k ukončeniu lízingovej zmluvy došlo predčasne, a to len práve v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 12.12.2020. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na náhradu škody spočívajúcej v predplatení služby Repair Inclusive považoval za nepodstatné a irelevantné tvrdenia týkajúce sa uhradenia nákladov na službu Repair Inclusive pred vznikom nehody zo strany žalobcu, pretože je nepochybné, že k nemožnosti využiť vopred zaplatenú službu Repair Inclusive došlo len a práve v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 12.12.2020. Uviedol, že súdom prvej inštancie uvedené rozsudky sa týkajú úplne iných nárokov, resp. posudzujú zhodný nárok odlišne. Poukázal na skutočnosť, že výška uplatnených nárokov nie je sporná, keďže ju žalovaný v konaní nenamietal. V závere navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.757,69 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.757,69 eura od 09.02.2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, že žalobcom namietaná zmätočnosť napadnutého rozsudku nie je založená na dôvode, na ktorý poukazuje žalobca, ale práve naopak, na vyhovujúcom výroku v časti nároku žalobcu na náhradu nespotrebovaného poistného z havarijného poistenia. Ďalej uviedol, že v konaní namietol dôvodnosť nárokov žalobcu uplatnených žalobou a to námietkou o neexistencii právneho dôvodu, resp. právneho základu predmetných nárokov voči žalovanému, čím súčasne spochybnil dôvodnosť uplatnenej sumy predmetných nárokov v celej výške, teda namietol výšku uplatnených nárokov v celom rozsahu. V závere navrhol, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok v časti napadnutej odvolaním žalobcu potvrdzuje a žalovanému priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné sčasti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a sčasti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

9. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 12.12.2020 došlo k dopravnej nehode, za ktorú niesol zodpovednosť H.. Túto poisťovňu žalobca pod č. XXXXXXXXXXXX likvidoval žalovaný ako poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom škoda bola likvidovaná ako totálna škoda. K ukončeniu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX došlo dňa 13.12.2020 v dôsledku poškodenia motorového vozidla žalobcu.

12. Jedným z nevyhnutných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka je existencia príčinnej súvislosti medzi právnou skutočnosťou, za ktorú sa zodpovedá a škodou, a to bez ohľadu na to, či ide o zodpovednosť založenú na princípe zavinenia alebo zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikla škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, po prípade následkom škodnej udalosti, teda ak je preukázané, že nebyť protiprávneho úkonu, či škodnej udalosti, ku škode by nedošlo. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností, prichádzajúcich do úvahy ako príčiny škody, existuje skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spojuje. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva; príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez ktorej existencie by škodný následok nevznikol. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, ale stačí ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to príčinu podstatnú.

13. V posudzovanom prípade pri dopravnej nehode došlo k škode na vozidle. Z obsahu spisu je zrejmé, že vlastníkom vozidla, ktorý viedol žalobca bola leasingová spoločnosť. Žalobcom tvrdená škoda predstavuje majetkovú ujmu, ktorá mu vznikla pre predčasné ukončenie leasingového nájmu. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu poplatkov, spojených s predčasným skončením leasingovej zmluvy nespadá pod rozsah povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením súdu prvej inštancie plne stotožňuje. Je síce pravdou, že ku skončeniu právneho vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. by nedošlo, ak by sa nestala predmetná dopravná nehoda, avšak konkrétne právne dôsledky, vyplývajúce pre žalobcu zo zrušenia leasingovej zmluvy boli vyvolané tým, ako boli v leasingovej zmluve upravené podmienky ukončenia právneho vzťahu pre takýto prípad. Žalovaná, ktorá síce zodpovedá za škodu vzniknutú na vozidle, nenesie zodpovednosť za to, že poškodené vozidlo mal žalobca v nájme, a že si ohľadne neho dojednal z leasingovým prenajímateľom také podmienky, ktoré pri predčasnom ukončení nájomného vzťahu viedli k tomu, že bez toho, aby sa nájomca stal vlastníkom vozidla, žalobca zaplatil poplatky s predčasným skončením leasingovej zmluvy. Preto súd prvej inštancie správne skonštatoval, že medzi vznikom dopravnej nehody a uhradením nákladov, spojených s predčasným skončením leasingovej zmluvy neexistuje príčinná súvislosť.

14. Rovnako tak správne súd prvej inštancie konštatoval, že nárok uplatnený žalobcom na náhradu nákladov na Službu Repair inclusive nespadá pod rozsah povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pretože žalobca uhradil náklady na základe zmluvného dojednanja medzi ním a tretím subjektom, pred vznikom dopravnej nehody, a preto nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom dopravnej nehody a uhradením predmetných nákladov. Preto i v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. V ďalšej časti súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca má nárok na nespotrebované havarijné poistenie AUTOMAX, ktoré zaniklo v dôsledku poškodenia motorového vozidla. Konštatoval, že k predčasnemu ukončeniu zmluvy prišlo ku dňu 13.12.2020 a mal za to, že uhradením nespotrebovaného havarijného poistenia žalobcom v dôsledku predčasného skončenia poistnej zmluvy a dopravnou nehodou existuje potom príčinná súvislosť. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie rozhodnutia, stanovených v § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa totižto žiadnym spôsobom nevysporiadal s obranou žalovaného, spočívajúcou v aplikácii ust. § 803 ods. 1 a 3 OZ.

16. Podľa § 803 ods. 1 OZ, poisťiteľ má právo na poistné za dobu do zániku poistenia.

17. Ak nastala poistná udalosť a dôvod ďalšieho poistenia tým odpadol, patrí poisťiteľovi poistné do konca poistného obdobia, v ktorom poistná udalosť nastala; jednorázové poistné patrí poisťiteľovi aj v týchto prípadoch vždy celé (ods. 3).

18. V ustanoveniach § 803 ods. 3 OZ, je upravený nárok poisťovateľa na poistné v prípade, ak poistenie zaniklo z dôvodu poistnej udalosti. Súd prvej inštancie doposiaľ na daný právny vzťah medzi účastníkmi toto ustanovenie Občianskeho zákonníka neaplikoval, preto bude v ďalšom konaní zaoberať sa uvedeným ustanovením a posúdiť, či v dôsledku poistnej udalosti, ktorá nastala, a ktorá mala za následok, že zanikol predmet poistenia, sa poistné vracia, či nevracia.

19. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v zmysle naznačeného smeru.

20. V novom rozhodnutí rozhodne opätovne i o náhrade trov konania, a to tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).